

Prvý nádych v pôrodnici, telo od krvi,
Prvé pády na koberci a potom krok prvý.
Prvé slová, nové pojmy, každý dieťa hľadá,
No je to úder, keď sa však do života zaradí.

Drogy, zločin na ulici, klamstvá a zrada,
Vraždiaci kov v nábojnici, kurva armáda.
Manželstvo a práca, prachy - systém ho už dostal,
To je postup, akým stáva sa z dieťaťa občan.

Samý pokus niečo zhatiť, držať hubu, dane platiť.
Bohatstvo a statky zmätky,
Chamtivosť a večné hádky o peniaze,
O kus zeme, kde žijeme všetci, vieme
- samý zápor, samý klad, samý záchod, samý smrad.

A tak oči zaslepené nevidia pred seba,
Dúfajú, že po smrti sa dostanú do neba.
To je OK, každý právo má niečomu veriť.
Nie však telom existovať a duchom už nebyť.
Nedajme sa preto žiadnou autoritou riadiť,
Nedajme si všetky bunky v našich mysliach zabiť.
O to ide mocným sveta už tisícky liet
- ako ľuďom zblbnúť hlavy a ovládnuť svet.